

ਸ੍ਰੀ ਹਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਸਰੋਜ ਰਜ,
ਨਿਜ ਮਨੁ ਮੁਕੁਲ ਸੁਧਾਰਿ |
ਬਰਨੈ ਰਘੁਵਰ ਵਿਮਲ ਜਸੁ,
ਜੋ ਦਾਯਕੁ ਫਲ ਚਾਰਿ ||
ਬੁੱਧਿਹੀਨ ਤਨੁ ਜਾਨਿਕੇ,
ਸੁਮਿਰੈ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ |
ਬਲ ਬੁੱਧਿ ਵਿਦਯਾ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ,
ਹਰਹੁ ਕਲੇਸ਼ ਵਿਕਾਰ ||
ਜਯ ਹਨੁਮਾਨ ਗਯਾਨ ਗੁਣ ਸਾਗਰ |
ਜਯ ਕਪੀਸ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਉਜਾਗਰ || ੧ ||
ਰਾਮ ਦੂਤ ਅਤੁਲਿਤ ਬਲ ਧਾਮਾ |
ਅਨ੍ਜਨਿ-ਪੁਤ੍ਰ ਪਵਨਸੁਤ ਨਾਮਾ || ੨ ||
ਮਹਾਵੀਰ ਵਿਕ੍ਰਮ ਬਜਰਨ੍ਹੀ |
ਕੁਮਤਿ ਨਿਵਾਰ ਸੁਮਤਿ ਕੇ ਸਨ੍ਹੀ || ੩ ||
ਕਨ੍ਹਨ ਵਰਨ ਵਿਰਾਜ ਸੁਬੇਸਾ |
ਕਾਨਨ ਕੁਨ੍ਡਲ ਕੁਨ੍ਹਿਤ ਕੇਸਾ || ੪ ||
ਹਾਥ ਵਜ੍ਰ ਅਰੁ ਧ੍ਰੁਜਾ ਵਿਰਾਜੈ |
ਕਾਨ੍ਧੇ ਮੂਨ੍ਜ ਜਨੇਊ ਸਾਜੇ || ੫ ||
ਸ਼ਨ੍ਕਰ ਸੁਵਨ ਕੇਸਰੀ ਨਨ੍ਹਨ |

ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਾ ਜਗ ਬਨੂਨ ॥ ੬ ॥
ਵਿਦਯਾਵਾਨ ਗੁਣੀ ਅਤਿ ਚਾਤੁਰ |
ਰਾਮ ਕਾਜ ਕਰਿਬੇ ਕੇ ਆਤੁਰ ॥ ੭ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਨਿਬੇ ਕੇ ਰਸਿਯਾ |
ਰਾਮ ਲਖਨ ਸੀਤਾ ਮਨ ਬਸਿਯਾ ॥ ੮ ॥
ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਰੂਪ ਧਰਿ ਸਿਯਹਿ ਦਿਖਾਵਾ |
ਵਿਕਟ ਰੂਪ ਧਰਿ ਲਨ੍ਕਾ ਜਰਾਵਾ ॥ ੯ ॥
ਭੀਮ ਰੂਪ ਧਰਿ ਅਸੁਰ ਸਮਾਰੇ |
ਰਾਮਚਨ੍ਦ੍ਰ ਕੇ ਕਾਜ ਸਨ੍ਦਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥
ਲਾਯ ਸਜੀਵਨ ਲਖਨ ਜਿਯਾਯੇ |
ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਬੀਰ ਹਰਸਿ ਉਰ ਲਾਯੇ ॥ ੧੧ ॥
ਰਘੁਪਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀਨ ਬਹੁਤ ਬਡਾਈ |
ਤੁਮ ਮਮ ਪ੍ਰਿਯ ਭਰਤਹਿ ਸਮ ਭਾਈ ॥ ੧੨ ॥
ਸਹਸ ਬਦਨ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਜਸ ਗਾਵੇਨ |
ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਕਨ੍ਹ ਲਗਾਵੈਨ ॥ ੧੩ ॥
ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਮੁਨੀਸਾ |
ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸਹਿਤ ਅਹੀਸਾ ॥ ੧੪ ॥
ਯਮ ਕੁਬੇਰ ਦਿਗਪਾਲ ਜਹਾਨ ਤੇ |
ਕਵਿ ਕੇਬਿਦ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਹਾਨ ਤੇ ॥ ੧੫ ॥
ਤੁਮ ਉਪਕਾਰ ਸੁਗ੍ਰੀਵਹਿ ਕੀਨ੍ਹਾ |

ਰਾਮ ਮਿਲਾਯੇ ਰਾਜਪਦ ਦੀਨਾ ॥ ੧੬ ॥

ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਮਨੁ ਵਿਭੀਸ਼ਣ ਮਾਨਾ ।

ਲਨਕੇਸ਼ੁਰ ਭਯੇ ਸਬ ਜਗ ਜਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥

ਯੁਗ ਸਹਸ੍ਰ ਯੋਜਨ ਪਰ ਭਾਨੁ ।

ਲੀਲਯੇ ਤਾਹਿ ਮਧੁਰ ਫਲ ਜਾਨੁ ॥ ੧੮ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾ ਮੇਲਿ ਮੁਖ ਮਾਹੀਨ ।

ਜਲਧਿ ਲਾਨ੍ਘਿ ਗਯੇ ਅਚਰਜ ਨਾਹੀਨ ॥ ੧੯ ॥

ਦੁਕ੍ਰਮ ਕਾਜ ਜਗਤ ਕੇ ਜੇਤੇ ।

ਸੁਗਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਤੇਤੇ ॥ ੨੦ ॥

ਰਾਮ ਦੁਵਾਰੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ ।

ਹੇਤ ਨ ਆਗਯਾ ਬਿਨੁ ਪੈਸਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥

ਸਬ ਸੁਖ ਲਹੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸ਼ਰਨਾ ।

ਤੁਮ ਰਕ੍ਸ਼ਕ ਕਾਹੁ ਕੇ ਡਰਨਾ ॥ ੨੨ ॥

ਆਪਨ ਤੇਜ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਆਪੈ ।

ਤੀਨੇਨ ਲੋਕ ਹਾਨ੍ਕਤੇ ਕਾਨ੍ਪੇ ॥ ੨੩ ॥

ਭੂਤ ਪਿਸ਼ਾਚ ਨਿਕਟ ਨਹਿਨ ਆਵੈ ।

ਮਹਾਵੀਰ ਜਬ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥

ਨਾਸੈ ਰੋਗ ਹਰੈ ਸਬ ਪੀਰਾ ।

ਜਗਤ ਨਿਰਨੁਰ ਹਨੁਮਤ ਬੀਰਾ ॥ ੨੫ ॥

ਸਨ੍ਕਟ ਤੇ ਹਨੁਮਾਨ ਛੁਡਾਵੈ ।

ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਧਯਾਨ ਜੋ ਲਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥

ਸਬ ਪਰ ਰਾਮ ਤਪਸ੍ਵੀ ਰਾਜਾ ।

ਤਿਨਕੇ ਕਾਜ ਸਕਲ ਤੁਮ ਸਾਜਾ ॥ ੨੭ ॥

ਔਰ ਮਨੋਰਥ ਜੋ ਕੇਈ ਲਾਵੈ ।

ਸੇਈ ਅਮਿਤ ਜੀਵਨ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥

ਚਾਰੋਨ ਜੁਗ ਪਰਤਾਪ ਤੁਮਾਰਾ ।

ਹੈ ਪਰਸਿੱਧ ਜਗਤ ਉਜਿਯਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥

ਸਾਧੁ ਸਨੁ ਕੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ ।

ਅਸੁਰ ਨਿਕਨੂਨ ਰਾਮ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥

ਅਸੁ ਸਿੱਧਿ ਨੈ ਨਿਧਿ ਕੇ ਦਾਤਾ ।

ਅਸਬਰ ਦੀਨ ਜਾਨਕੀ ਮਾਤਾ ॥ ੩੧ ॥

ਰਾਮ ਰਸਾਯਨ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸਾ ।

ਸਦਾ ਰਹੇ ਰਘੁਪਤਿ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੩੨ ॥

ਤੁਮਾਰੇ ਭਜਨ ਰਾਮ ਕੇ ਭਾਵੈ ।

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥

ਅਨੁ ਕਾਲ ਰਘੁਬਰ ਪੁਰ ਜਾਈ ।

ਜਹਾਨ ਜਨਮ ਹਰਿ ਭਕੁ ਕਹਾਈ ॥ ੩੪ ॥

ਔਰ ਦੇਵਤਾ ਚਿੱਤ ਨ ਧਰਈ ।

ਹਨੁਮਤ ਸੇਯੀ ਸਰ੍ਵ ਸੁਖ ਕਰਈ ॥ ੩੫ ॥

ਸਨ੍ਕਟ ਕਟੈ ਮਿਟੈ ਸਬ ਪੀਰਾ ।

ਜੇ ਸੁਮਿਰੈ ਹਨੁਮਤ ਬਲਬੀਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਹਨੁਮਾਨ ਗੋਸਾਈਨ ।

ਕ੍ਰੁਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁਦੇਵ ਕੀ ਨਾਈਨ ॥ ੩੭ ॥

ਜੇ ਸ਼ਤ ਬਾਰ ਪਾਠ ਕਰ ਕੋਈ ॥

ਛੁੱਟਹਿ ਬਨ੍ਧਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ੩੮ ॥

ਜੇ ਯਹ ਪਛੈ ਹਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ ।

ਹੋਈ ਸਿੱਧਿ ਸਾਖੀ ਗੌਰੀਸਾ ॥ ੩੯ ॥

ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਸਦਾ ਹਰਿ ਚੇਰਾ ।

ਕੀਜੈ ਨਾਥ ਕ੍ਰੁਦਯ ਮਹ ਡੇਰਾ ॥ ੪੦ ॥

ਪਵਨਤਨਯ ਸਨ੍ਕਟ ਹਰਨ,

ਮਨ੍ਗਲ ਮੂਰਤਿ ਰੂਪ ।

ਰਾਮ ਲਖਨ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ,

ਕ੍ਰੁਦਯ ਬਸਹੁ ਸੁਰ ਭੂਪ ॥